

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۱۵

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: *تذکره آیت الله العظمی*

مؤلف: *محمد بن محمد باقر گلشن*

مترجم:

۱۵-۸۵

شماره قفسه

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۹-۶۰۱

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸

۱۵

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: *تذکره سادات*
مؤلف: *محمد بن ابی طالب*

مترجم:
شماره قفسه: ۱۵۸۵

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۹۰۶۰۱

۱۵

۱۵۸۵

۹۶۰۱

حضرت جلوائے رابیت برار روئے نقد و هزار روسته جوهرات و شایع

و صد حسنه آبرو به اگر دما مولانا

هر که شیرینی قند شتر سبزی و گی کوشد

ما کس ایند به عمل بر پو شد

همچنان عاشق شده و روضه و شایع هر که دران می نرسد به شایع

که مطیع خدمت کفر فانی بگوید و جز نیست از هر مایه شود

سود از کان یا بخر مکن باشد هر که منظورش تو باشی نفعش را بگوید

شمع پیش رو زدنش نماید کل بدست خوب دانی و دیوید

هر که جسم می بخشد در سال و دین عجب کند در زمان کنایه شود

هر که منظور می آرد ضایع میکند همچنان یا شایع شد هر که در آن شود

۲۰۰۱

۱۰۰۰۱

تا غمی دل نباشد فریاد نکند
هم گلی بدید سببی بچوئل منور
کاشیخ شهر بالا گرفت بعد از خدویده مدد کجاستی تو فتنه لوطی
و خضر بهاب حلو اگر ایستد کیمشید در بنجانیک نیکزده نرد و کزیا
مبلغ کلی از ما راجه کمر کوشید بهمت کلنگه و حای نیکر غمت نمود
چهار خیال که دنیا جهان باور می با بود بکلیها میجو شد از برای
نخلستان قیصر سندان بکند از جمیع حکام حکمین فرمانهای کل
را جکان در دربار جمعی خنده این هنر ما کار و راز دولت علیه این
در این باور نمود بودیم منزل من خانه کی از شاهزادگان ملی بود روی
نشسته بودیم خرم از فکری از شاهزادگان که از آن که پوشتا نهاده بود
فصلی شاه تنها از این ساحت سندان آید و بخت سلطنت دارد
غلب

اغلب احکام دولت بکلیس قیاس این شهر در میان بزرگ و کتور با
نمزل اردو چون اطهران و سارماکت ایران قلع و لکری بخی سبیده
بود ساحت حیرت مانند ملتمس که حضرت الاسلام نهاده ایران دید
کنیم و حقیقت که متخیر شویم بر آنکه در سندان افسان بر این همه حویر
و عیار دیده بودیم و می شنایند فراموشی را ندیده بودیم و عصری که هوا
اعتدال داشت شاهزاده سیمان جان بهاد و نوادها شاه و کالک
نشسته بدین نهاده از افرام شدیم بیکدیگر از رخ فضا شکایم
دیدیم ساطع شاهزاده زود رسیدند شخصی قیاس در در که موضع
که چو قلع الماس نرد و عصا موضع در دستبخت جلا خسر و در لک
بسیار قناری نشسته جمعی از نوکرانندی الباس ایراقی

سنج و زرد پودینه مالکند ترا مثل شکر خنجرین و سب
 کالکه زعفران و کوبیده این تنگ غیر مجموعه از در دانه میخانه در آن
 دست نوز با عمامه ری و مقابل خود در کالکه نشاند از عیال
 توجیه لعلک اردم و دم مایوس از شیرین می خور مبارک مرحت کرده
 تفصیل بکار پر از دولت علیه ایران بدان همانا عتاد دیدن
 که این میان راه طراست غریب است کردیم که صبح رود
 کردین نیت برویم خدمت شاهزاده زور دیگر علی الطلوع بهمان
 هندی با ثقیل سیم مهمانخانه بعد از عطلی بسیار که حضرت والا
 از خواب بیدار شد و در منزل از برای صبح حاجی حاضر شد که هم برسد
 پس از آن حاجت با کمال ادب ارشدیم دیدیم حضرت والا
 بادستور عظم

بادستور عظم در شیرت در چقه الماس از بر دانه کمال شکر مثل
 صرف حاجی است بعد از شش سال ستم بود میمون طلعت و فیل
 شیخ ضای حلوائی قباد که تاج و آیه کسب کانی میگرد میمون خود را
 کفتم حباب بخود چه ساد و حله است بر کتبه کسوت ملا و
 حلوائی تهرتیوانی شکر زرد و نمطوخ کنی و مرید جمع کنی حالت مثل
 انشعال است که نجم یک نری قباد مولوی رومی قدس علیه
 در مشنوی در خصوص فیله

آشنایک فرت از ستم کرد و ندان خم کرد کساعت و یک

پس و شد پوشش رنگینه که منم طایر علیین شده
 جمله ایالک حال صیت این کبر وین فزونی بهر

گفت سکر درین دژیک من یک نسیم چون من از خود
چو کلان ستم کننده صدمه ز تو من مری به که کن من پیش
کردن آفتاب یک پس فخر یوان مرا در کن دین
منظر لطف خدا کنی شده ام لوح کعبه ای گشته ام
ایغالان بین منجانبه شغال جمله کوئیم حسن جمال
حضرت انور ان کلک تار شمشیر خنجر آتش بر زخمه فرمود
مگر تو نمیدی که نام من در خفا قان مغرورم برادر صدرم در
پدر پدر برادر گمان بودیم ترا کجا معرفت در سائر وجودات
ماست عرض کردم تفصونی نمیده پیش باشد
ای با خرقه که متوجع است باشد ایقند قلاش از یزدان
که ام یک

که ام یک ریشانه را که عظام در عین شانشان یکجا کاه قدر
چقدر در آن کمر خردانی تن را دارد اگر این لباس عایت را از خود
و خود قصه تو دست یابی شود از هر سخن کفتم و اندر دادم بخرج انور
زلفت و خود می شسته بود که طایر علیین بتا عاقبت طریف
تو نموی در خصوص خدعه و تیس آن اعلان سیمی در نامه
های هندوستان که کلکها او را از من می گرفته بود بسیار شتاده
و از آنجا او را گرفته بهر آن شتاده در دار الخلافه خدعه و حیل دیگر
کرده بواسطه مرحوم شیخ علی مغیرالدوله که کاسی میا که غایت
قدر قدرت بیانی شرفی حاصل نموده در طهران می ماند کسی
ساز می کرد تا آنکه از طهران بکلیان که بصعنا و سیه و کلک

اگر دس سال در ملک نیست و همان حکمرانی که محال است یکدیگر را بر سر نهال
رعیت عاید شود و قدرت از او اشتباه شد که بدو انچه که نظر در
رعیت و فعله چهار ساعت حبس نماید این قدر از او دارد که غلام
تا نود و نه ساله در آن حذر روزی نماید که کلمه سار و سحر است
و شخاص تو که صاحب کنت و ثروت از نه دهمان مجوس و جودین
که هر یکی از این که در دست کرد و بر دست تند روزی نه دهمان
کاد و کوفه خوک در شهر از این فروتن و سحر شود و با
و میکو و بطور تخم مرغ و سبب نمایی در شهر صرف شود
کال که های سی که گرامه می دهند و کصد و زنده را از
دیده و از هر کال که دولت یکدس سال یا کمتر از آن است و اما
میکرد

تعداد و نه دهمانی که قبایل مختلفه که از اهل طرف شهرت تقریباً نه دهمان
نفر شو و حکما و حکیمانی پس برای رفع ضرر و سبب این خلق که
بناوشیهای ملک گرفتار شود و باقی تمام نه دهمانی که در این خصوص
میکند که در این و از این طبیب های ماهر و پنهان که در هر جا
به مقام ملا می کنند که در در خانه ها امانا خوشی ملاطفت شود و می بیند
تا وقتی که بهودی حاصل کند و در شمع و شمع و شمع و شمع و شمع و شمع
نیشته و تا به یک خیری که سبب تمام این ضعیف است و شمع و شمع
رعیت کرده از هر شمس آن شمس و اسوده شد و نه دهمانی که کلمه
که از برای عموم این منقوح شد تقریباً نه دهمان که سالانه را بحاله
دو سه کرد و توان مخارج این نه دهمانی است که از طرف دولت

داد و شد که قصرها کین و فرین بر تن شدند و مدبره با کجایان
جاست سیاح و رایح کلمه است و کلماتی قابل مختلفه از هم قیاس
پرونت و جز در کلمه محل سیاحت تعجب عقل نیست که هر یک به
مستغنی از سیاحت تمام نیست یکی قلعه است که در کلمه در کنار
موافق به سیاح مندرج کلمه طرح منقلبه خیره باشد است و در
خوان منقلبه هر قریه و کلمه است و در رده آن
سرق خط منقلبه نشسته که این سرق ماست و است و علم عقل
دولت منقلبه تقاضی و کلمه منقلبه منقلبه است و در کلمه
و قدرت منقلبه تقاضی و کلمه منقلبه منقلبه است و در کلمه
این سرق است و در وقت این سرق کون شود و انوقت تاری منقلبه
در این کلمه

در این کلمه از منقلبه و کلماتی خواهد بود و در خصوص طرح اقله کلمه
شرح مفصل معروض دادم خارج از کلمه است و کلماتی است و کلماتی
فرستادن که منقلبه را دیده اند که تمام منقلبه منقلبه است
باستحکام قلعه و طبع غارت عمارت عالی این باشد و در
و قدرت جهان سرق و منقلبه منقلبه است و در کلمه
از برای منقلبه از برای منقلبه منقلبه است و در کلمه
از برای منقلبه از برای منقلبه منقلبه است و در کلمه
که یکی از حکام منقلبه منقلبه است و در کلمه
ایشان بودم با کمال حمت از منقلبه کرده و در آن منقلبه
از منقلبه در دوازده منقلبه منقلبه است و در کلمه

ملاحظه کردیم بنقله که در آب سوار و ضعیف یافت که دارا می باشد
 و سبب است بتوان گفت برین جای با صفای جمیع هندوستان است
 تا لاری مخصوص که از برای اسب خانه ساخته است که در نظر
 عمارت و سنگی لاری شخص که در دشت و لاری خانه از دین است
 عجیب قبر که هر یکی از آنها کساست و مانند دارد اگر بخواهند
 قدیم از چوب این فولاد در بران در بران است و انان مال از برای
 قبل از این بود که جمعی سوار فصل کرده قیمت های گران خرید
 آورده در این اسب خانه ضبط کرده و بعد از آن شمشیر و نیزه و دیگران
 تا طایفه لشکرها قتل و شکار لوله های تفنگ بلند و توپهای کوچک
 از تهره این برج که در امرا جاری خود در حال است و می تواند
 دیده اند

حد و اگر شخص خواهد در این اسب خانه که در این اسب خانه حد و
 قتل است که در مقام سوار اگر در عبا با یکدیگر میگویند و اسب و اسب
 بسیار می دارد و در وقت که در اسب خانه است قبر که در اسب خانه
 بزرگ که کوچک نماز قلعه کویت و در نظر می حد و توپها می فرست
 ساده و بطون تفنگ در توپها است و در دشت و لوله ها
 خوشم انسان خبر میکند خلاصه اسب خانه شهرت که نجاشی و در
 قتل را با لوله و در دشت و توپها می فرست و اسب خانه که در دشت
 قتل است و اسب خانه در طرف قلعه اسب خانه و اسب خانه
 محالست که بتوانند سوار اسب خانه خود و اسب خانه و اسب خانه
 فراموش میاید که لشکر دشمن با اسب خانه کلک است و اسب خانه در مقابل دشمن

سنگر حاکم است لایق قلم که یی نیت از بدیع و کاشی کلک می نیم
 باغ عمارت پادشاه لکنور است که در اوایل سنگی است شرح لایق پادشاه
 با خبر عرض شد بعد از اصرار سلطان ناصیه دولت مجلس پادشاه
 لکنور بگلخانه او فرمود ای دولت و میداند بعد از آن یک لک
 رسیده عبارت از نیت سحر اتومان لایق پادشاه پادشاهی
 او داد و بدو ایام این غرامت مثل قضا و کفایت و کفایت و کفایت
 قرب از اصرار و انجمنهای طلعت که هر یک در فایده و کفایت
 باغ از برای حرم و کفایت و انجمنهای طلعت که هر یک در فایده و کفایت
 و حیوانات زنده و کفایت و انجمنهای طلعت که هر یک در فایده و کفایت
 هر یک از آن کلماتی هستند که در کفایت و انجمنهای طلعت که هر یک در فایده و کفایت
 آورده اند

آورده اند و می بیند که ای کلام اگر که در این حیوانات و کفایت
 اب و امین و کفایت و انجمنهای طلعت که هر یک در فایده و کفایت
 ده زرع و کفایت و انجمنهای طلعت که هر یک در فایده و کفایت
 بعضی شیر و کفایت و انجمنهای طلعت که هر یک در فایده و کفایت
 مقدری طلعت و کفایت و انجمنهای طلعت که هر یک در فایده و کفایت
 عشق و کفایت و انجمنهای طلعت که هر یک در فایده و کفایت
 هند و کفایت و انجمنهای طلعت که هر یک در فایده و کفایت
 ساخته که هر یک از کلماتی و کفایت و انجمنهای طلعت که هر یک در فایده و کفایت
 خیالهای و کفایت و انجمنهای طلعت که هر یک در فایده و کفایت
 شخص و کفایت و انجمنهای طلعت که هر یک در فایده و کفایت

بهشت این دل قوت در روح الدقی اندر نهی حالت صورتی شهریار
 کوگر در دلمی نظر از نظر است و لا غیر شش باری تمهید سلطانی
 در وجود ایشان بود مدت چهل سال در او بود عیش و طرب شریف خود را
 صرف نموده چهره است جوان و منور رخ و سفید رخسار و صفت ده ابروی
 سوسن و دندان لعل و سر سبز و تندهای رعن و کمر و پا و پیکر
 تابان ارد که هر روز مشاطه کمال نظر از آن حضرت انبرک میکردند و
 در ایشان از جوهرات خشان در کردن و طوقهای بکین گویا در از برای قصر
 و پادشاهی و خراج از بولمان بنف کثرت میکرد و در خواندن کتب نادره
 و علم موسیقی و این استادان و این بول خلاصه است عیش و نشاط
 را هیچیک از سلاطین سلف روی زمین ندیده است

کج از او کی کج قناعت ملک است شکسته میسر نشود سلطان
 طلب نصیب فانی کند صاحب عقل عاقل است که اندک کسان را
 آید بهر دو از این عیش و شادی و این روی فرح می کشند زدن
 سعد است غم غریب غفلت کند و وقت فرصت شود و غم نکند زدن
 خلاصه مطلب بوی حشر این شاه از دست رفت و در سر ملک زدن
 کو حکمت است بلکه بگویند گفت که در این هوا و نعمت و وسعت کو چو در بعضی
 ترنمات از برای کمال انسان خوشتر است از آن تماشاخانه های بسیار
 و کاخ های بسیار و در شب ملک از برای عیش و طرب بهتر می باشد
 چراغ و روشنایی شهر تمام کاخ و کلبه است و آفتاب است و در روز
 تمام این شهر از قصر و غمی از هر که در می شود عیش و نشاط است و غایت

در شرح و گردش در خاک طرباک غم کم گویاید نشد که هر ناله
 وقت خود نشد از دوازده ساعه باده و بر ساد و فرسود
 هرگز نماند که در نشد عشق شب است جریده عالم دوم ما
 نت شرح لایت و بماند کلکه که نه ختصا رخصت شد
 شرح حال و معلوم است ملک است بر ما که ایرها
 ما حسن کو فو حال است که است که ملک
 خیر طرباک که تصرف و کلنت
 از کلک آوده که با شجری است بیت و با چهار شمشیر و کلک
 کلک جرب ثقیفین کلک عبات است از نوید بر ایل مرخاج کلک
 خیر

خیر و سر پرست و از خندین بر امعادن که از کلک کان با قوت
 و معدن نشد و شمس است که تمام کرده از معدن با قوت و سر پرست
 از این معدن با میان که منع آن خیر و خوشدندان است قسایم و
 رنگین که از بهر و سکین و میان این معدن مخصوص خود و شاه است
 و از ده که یکی از آنها هم در این ملک یافت شود از برای فروش و سود که
 میزند معدن نشد و با طوری که ممان فرمود آن بود که مدت است سال
 اما از بهر شکما نشد آوده که کرده بدون شک قطع کرده در آن
 با کمال جاری آن سیم خام امصافان و نور و خاک و جو و مکرون
 یکمین سنگ از معدن تو میر خورشید باده از نیم طل که میگرد و نشد
 بقدری نرم و سفید و همان است که از دست و پا حیدر و بر و بر است

میورند و بواسطه همین احوال حاشانی در روی درختان شاه
 خوشایان خلاص خدمت نمایند و بار و بار شاه سکون و سکون
 از قاعده این شهر یاری فرمایند و اینها نقطه بخا و کرده در دولت
 داری رعیت پردی باده از جاده خله دارد غالباً همیشه
 داده از هر مردمان در وضع در جلوس این شاه عادل و منتظر است
 در نجای این شاه که عمارت طاقهای آن عجب از عجب و فصاحت
 مرمر ساخته از طلا و لاجورد و جواهری نقش کرده از سایر خلقت
 عاریست غیر از دره فرش آینه و شمع و سایر طلا و نقره و غیره
 و دروغن بال هر جهت شناسائی میورند و دیگر استایند
 جادو و دیو و کوب و شی و میکانند از برای جلوس شاه و سایر بزرگرا
 معین کرده اند

معین کرده اند تا این لایحه را که تحت علاج خرد کردند و مسکون شدند و
 مایه های از علاج بصورت تویشیده اند که مایه تحت اندوش گرفته اند
 طوقهای رس کردن و باخته اند که همه طلا و دارهای آن را
 صنعت کرده ای با جردن شکل مختلف تمام تحت با فایده نگاری کرده اند
 از برای مسکونند و داده لک و در تحت تمام است بقصد از جلوس
 مایه های آن تحت در مجلس کشیده اند و در میان سلطنت در میان
 حرمهای شاهانه شود و در راهی حسن بان او شعله قبل از
 آوری جمیع وزراء و اکلان دولت داخل شده و مقابل صف
 استاده و آن یکبار هم کنند مثل لب و درخت و در قدیم شاه
 اندول جمع از حیران فاطمت ارشد برده بی برده و اردو میشوند

در دست هر یک عطیه سی با زر فی اطره سی بدین سبب میکشند
 ملتو این شهرها می بیند از ما می بیند که تمامی غصای آنها
 در زر و در جواهر است لیکن هر گاه می بیند که میوان خود را چون
 عجمه کرده پس سری او را بر سر در ده انداخته و
 شاه داشت برده و در میان خاکی که تمام بدن اندام او
 عریان است لنگ زرکی از زر میخواند و در کت زنی از
 با قوت جود الماس های گرانبها حامل این شهر طوق کردن بسبب
 از طلا و جواهرات کردن ایند سوارهای مرصع و در سبک کردن
 از نیمه مرصع در دست می بیند وضع آمده تحت جلوس می کشد و
 پیران در پشته شاه می کشند و دیگر پیش می آیند بعد از آن

بابا درین

بابا درین می کشد این لای می کشد شاه شاه می کشد کلان در نظر می کشد
 در جان دولت که شاه را ملاقات می کند که تیر می کشد از جلوس
 شاه شاه وقت و مقام در راه در سجده سوال حواله آنها شاه
 در حالت سجده جلوس شاه را ده نوبت ساعت طول می کشد و
 و فراموش آنها تمام بر روی یک درخت نور نوشته شود در هر سال
 عینی آنهاست تمام حساب دولت ملت که روی کوهانی می کشد
 شده جمع کرده و در خدمت حضرت کاهن می زنند و در برابر او می گذارند
 حساب سال از برای آن که می کشند از تمام حساب مالیات و دی حساب
 تحویل هر کس که به حساب آید آن شب غنچه شاه که حساب است
 تحویل حساب کرده احدی از مردم طلبت از آن که شخصی می کشد

شواند از عهد طلک بر آید نشخص طلک صرف نظر اطلب خود کرده ام
الحسن محال تنبالتخص میکرد و دست معاند کند تمام اینست
یا شاه اولوالعزم تو خوشایند این شاه و لشکر موجب نمید
و غرض مالیات خراج اعتیاد میکنند در وقت لزوم که با شاه
مالک دولتی محکم تمام عتد و طلک شده است و سر است از روی عتد
رستی در راه شاهان میان زندان و عصمت است این تمام
روبر من مذمت بخار مهند منند قتل نفس در میان این فساد
فتنه شوارت و زید و بنف و مسموم است و شاهان نیز در
شعبه آتش کشیدن حرام میزند در روزی که شاه را در
از قرا که میگویند جمعیت ملت را با شمشیر و تیغ میزدند و در
بوسطه

بواسطه کان با قوت و لشکر شاهان میزدند و در این محکمت
جواب هر خبر بودند عاقبت در ده هزار ساله بر بار
بر هم زده محکمت را تخیر کرده است هر که
کرده آورده در یکی از شهرها در رکون ملک بر
جس کردند کان با قوت معاند و لشکر شاهان میزدند و در این
که یارده از مدیون و هر طایفه را با قوت معاند و لشکر شاهان
دولت بکنند و هر طایفه را با قوت معاند و لشکر شاهان
و هر ساله میزدند و هر طایفه را با قوت معاند و لشکر شاهان
کدتری در این که از این مدتی بود که شغل عمل آنها متعجب است
زراعت بکند و در این که از این مدتی بود که شغل عمل آنها متعجب است

شمرده شد غلب عتباتی آنها چنانکه در کتابی مذکور در خوارکها
 سینه نیمی موه چنانکه بود اما سینه است حیوانات خانهای آنها در
 دوز در درهما ششانه از شایع بود که تمام سینه است حیوانات در حلال احرام
 نه است مثل حیوانات که مرگه کاو کوفه نمرده آنها جماع میکنند
 بطا هر صورتی اندیشه و با حیوانات حدیقات و تنبلی
 نه شد نو فکرت ایران این که اصل طشت داشتند
 جمشید و کعبه و تاج و تاج شاهی و روی تخت زرین با شاهی داشتند
 از این ره سلجوق و از زبان ساجد حالات مشاهده نموده معلوم
 صنایع و خیرات مملکت داشتند از انواع صنایع
 روزی بود که در صحنه و کارهای از روی ساجد و برین بود که در
 ...

مملکت فارس

مملکت فارس تحت حشم و صنایع و امثال ایران از روی
 ملاحظه کردی پس که تمام صنایع و خیرات مملکت فارس
 آنها از روی مملکت ایران ده است در سکه کا کسکه خط راه
 سیم مکرر و نفون و صفحه سکهها شش است که ساجد
 سلطنتی شش مکرر و سکهها در دست از مثل لباس نمر در حالیه
 ایران است مکرر و مخصوصا مملکت فارس کرد مملکت فارس
 تمام آنها عمارات صنایع قدیم ایران ملاحظه کرده نقشها برده
 هر جهت بلند کرده از روی ساجد مملکت فارس صنایع
 آسمان سلطنت شاهی و این تعلیل داشتند که ایران بخار و
 هر از فوس و صد در این هر در مملکت ایران در نظر مملکت فارس

که خرد و نهایش دست بر آنها حلال مباح بود و خوار و ضعیف تر از
 سواد آن باشند باری دولت نکلیس که قدیم محلی مملکت است
 سر که آنها حکمت بود و در آن عهد و آن شصت و سه ساله جدا شدند
 در میان سلطنت مسکند که بنام شاهان میزد نکلیس که بر او ایم که فوت
 غنیه کرده هر روز به سلطنت یک احدهم و نو مسلمانی آید
 کرده نهاد آن خانواده را از روی ملکی که کرده اند دولت مضبوط
 بنزدن فرستاده شد سلطنت ملوک الطوائف امروز در قلمرو مسکن
 زیاده و تراشید سلطنت باقی شد که هم دست نشاند و دولت نکلیس
 در دست یکصد و سه سال که نکلیس مالک نام مسکن شد سلطنت
 بزرگ مسکن تصاحب شده اگر مورثین مسکن حاکم خدایه
 در محال

و چنانکه مسکن زمانه که نکلیس بود و اولش بود و هر تر نکلیس
 بنزدن فرستاده شد و فغان و قضا و قدر جمع شدند حساب آن عمر دارند
 دولت نکلیس بعد از ضرب جمع مباح در مملکت مسکن آن قرا که یکی خود
 نکلیسها اهل قلم در که بر نام مسکن بود و این خصوصیت نامی مسکن
 یک صد و سه ساله که در مسکن در و در مسکن و در ساله پانزده
 منجمله یک صد و سه سال دولت نکلیس از خرمه خشان در مملکت مسکن
 تریاک مسکنی شش ماه از مسکن و با آن مملکت مسکن و با آن
 صل شود هر چند قلمرو مسکنها منیر و شاد و به هم و با مسکن
 هر ساله این حلال است و مسکن مملکت قلمرو مسکنها
 در عوض امیر مسکن را شمس علی طلالی احمدی و بنفید

در صفت تها و تبه از برای ملکه افاق امغان بنهر شد ملکه افاق کج
یکه از ان شمش های کج با و از برای سید عیون دست بند لبار
مکن بخا بود از شمش های طلایی در خبا سال کشف انضاج
لندن که لیره یکسای سکه بند ارکان یک سکه و ن لیاز دوا
کرد و توان بالیا میکند تریاک میکش و ت خانات پشم
غلف سار می یا کهای در خبا سکه و ن ما و جاله ملکه
انگستان نشسته و نوا بهای پستان و جکان استقلال
دار و عیان مانده و در و غلبه یکسای سکه کم این ششم با چهارم
با بران باشند که تمام این سلطنت ایران از کجا و کجاست
نزد و یک یکسای سکه و ن الفعل در این که ان سلیطی و
و ثروت

و ثروت و کنت دولت یکسای سکه و ن ابر از برای تها و تبه در دولت سار الیه
و هر یک کنت خود در انظار میاید و غلبه یکسای سکه و ن عاقبت
لندن اسکندری کجاست و ن ویرانه برین فرمود و لیره کجاست
و صفت نموده هر دو یکی که مالک تجارت مملکت هستند مالک تجارت
کجاست و ن میاید و ن اشد و با تها مملکت و ن سکه
نمانده که با کرده که کجا به نوا ششمین سکه و ن اشد
تجان سار و صفت لیره کجاست و ن و ن سکه و ن اشد
و لیره لیره کجاست و ن و ن اشد و ن سکه و ن اشد
خیالات خود در انظار میاید و ن و ن سکه و ن اشد
در جنگ سوار سپهر و ن و ن سکه و ن اشد

و صاحب بولنگ بر دولت سرکش کند که ما مویش را در صفحاست
عمد دولت هر الطالت و فرعون و نکست مکن لاله و داعی این بود
دولت رسیده بعد از جنگ دولت عثمانی قات و هم خود را در صفحات
کرستان بصرف داشت این که مار غنایا در هر خورس
حیوه چهار جوت شمرند را بلکه تمام کرستان منجر کرده است
نرنگان بکشد شصت هزار از این قوم خوشی ابریر کرده
هر روز عدت آنها منفرایه تکیو کلفت هر روز دولت روس صفحات
کرستان کرکان را در مقصودات اصلی نیده نهقد با دولت
نزدیک شده اگر چند مهربان دارند سه پهنه منجورید
یکی اعلامی کلنگ که تمام کرستان لغایان را بر سر کرده
موجبات

و جیات نه نوشت دولت کلنگ با روس اقباعین کرد و فصلات با
نوشته است محل تعجب صاحب عقول است که بخوانم تمام پات
کتابت در این غم مکن ته میگوید این با همه در غلظت است
که ما قصد کرد نفوس بدوستان با طاعت خود را بخور کرده اند و با
محبوبت یک باریت که حکم فغانا کرد که انداخته و انجا با
مخلوط می شود و با ما جماعت حقوق حشی با ج و خراج داده اند
همه افغانها را سکه نهند و این تصویر کرده وید جال آنکه هر شعری
میداند در وقتی که دولت کلنگ روس صحرای سیاه صفر آرا
بکشد اولش قراول دولت روس علی الکروس باشد فغانا بود
دولت کلنگ پیشیه بقوت دشمن بر جواته بر بیدان است

بادوام مال و دگرمان صفهان از پانچان اورد و ملک
 ایران واج دهند قوت به اهل ضایع کاشان بنده که مع
 دشت باشند محل کاشان در پهای اصل و پهای ایشی که ایشی که ایشی که
 خانیست سیاحت کاشان که دوام قوتی است ایشی که ایشی که ایشی که
 فرنگی در دو طول می کشد که نیم کش که نیم کش که نیم کش که نیم کش که
 قابل لاس برده طاقیت خود در کیمیا خراف اند که تمام کیمیا
 در شش متع به ان حالت مس طلای است فشار را در دایره دایره
 بول ایران ملک خایه و دتد نیم می توان متاع ایران ملک خایه
 شعرا خانه های کاشان کاشی بران شد متاع آنها فاسد کرد
 اهل صنعت سبکی قاشا و خرمشال ایشی خرمشال که مایه قوت ایشی که
 زنگینی

زنده که می کنند تمام کاشان حاجت کاشی و شعبه صفهان سیاحت
 ایران تهر و کاشی و کاشی که در کاشی که در کاشی که در کاشی که در کاشی که
 مال تجاره کاشان در کاشی که در کاشی که در کاشی که در کاشی که
 سید ایشی که در کاشی که در کاشی که در کاشی که در کاشی که
 الوده تومان می دهند کاشی که در کاشی که در کاشی که در کاشی که
 بعالم دولت از دولت غنای کاشی که در کاشی که در کاشی که در کاشی که
 زینهای اصل صفهان که تمام ایشی که در کاشی که در کاشی که در کاشی که
 فرخ نتوان جرمه پند که کاشی که در کاشی که در کاشی که در کاشی که
 ایشی که در کاشی که در کاشی که در کاشی که در کاشی که
 نیم خرمشال کاشی که در کاشی که در کاشی که در کاشی که

واهالی بنجا غلب سلمان قل نندین بشد جنس رانی خیمه صفای
 و شیرازی شغول کسب پله وری ستند راعت چایی نول در این
 متداول است همچنان بزرگان هند و کمتر از اناق و غیره
 یک مسجد سلمان بنجامه های باو خیر و کیر نیست که فاسد کرده و سائیده
 و کلیسای عمارت عالی ساخته و همه نور مشغول باو می شود
 و صفای شهر و صنایع باریج شهر حضرت با حق نسل علمکار
 و شده باوقی و فرش های یمانی بسیار مزارع
 که در ایران باقی یافت می شود جمیع تعداد و تصویر شهر

تقریر تاجاهالی شصت نفر است است شرح
 حالات و وضع سکونت شهر بگو که عرض شد

شرح حالات و معلومات شهر حیدرآباد که متعلق و اطاعت

ممالک که یک مملکت است حاصل خیز و دارای چندین قریه
 که بمجموعه مملکت ملایم است این مملکت است سی و چهار اصل مرغ زمین
 این ممالک نعمت است از حاصل خاک این ممالک تقریر حاصل کرده
 تومان ایران عاید خیر از بهایست نظامت می شود حکمران پادشاه
 این ممالک علیحضرت نظام الدین جان بجا دارند که غرض نفس
 پست خ سال می کند و در این راست بر او نفع و ضرر است
 ریاست ممالک کیاست است تند که هر یک در جای خود دارا

تفصیل تاج سلطنت نظام حیات دکن

نواب محی الدین خان خورشید الملک خورشید الدوله خورشید الامراء

خورشید جعفر جنگ بہادر

نواب میر تاج خان شہار الملک شہار الدوله مختار الامراء

سرتاج جنگ بہادر

نواب شہر الملک شہر الدوله شہر الامراء

نواب آفر الملک آفر الدوله آفر الامراء

جنگ بہادر

نواب منصور الدین خان منصور الملک منصور الدوله منصور الامراء

جانبہ منصور جنگ بہادر

نواب

نواب میر عثمان علی خان عثمان الملک عثمان الدوله عثمان الامراء

عثمان جعفر جنگ بہادر

نواب میر علی خان میر الملک میر الدوله میر الامراء

میر باجنگ بہادر

تمام اسم القاب و شہادت یک میر چرخ بنحو علی بازو

اسب کند پیشو

قہرمان الملک قہرمان الدوله مختار الامراء

مقام الملک مقام الدوله مقام الامراء

شہر الملک شہر الدوله شہر الامراء

اعما و الملک اعما و الدوله اعما و الامراء

فتح الملک فتح الدوله فتح الامراء نصرت يار جنگ بهادر
سرور الملک سرور الدوله سرور الامراء منصور جنگ بهادر
فیروز الملک فیروز الدوله فیروز الامراء خسر و جنگ بهادر

سعاد الملک سعادت جنگ بهادر

عزت الملک عزت يار جنگ بهادر

اسامی القاب بی که بجوایین حاکمها
نیز در سلطنت حمید و در بصره است

بسم الله یکم فخر محل نواله انداج محل قلاب
محبوب یکم عرشه محل ملکه قلاب ثریا یکم ملکه جهان متعجب محل

نارنگ

نارنگ بن یکم فخر محل عالم از ثریا یکم طلعت الدوله و محل
مهر یکم یکم شوکت محل شوکت الدوله ستاره یکم عصمت محل کلان الدوله
عزت یکم عزت محل غلبه الدوله بدر یکم بدر جهان لغت الدوله
جهان یکم شمس محل جهان الدوله

سواری بزبان این مختصر است سواری که شخشا در شهر نیر از پیر

یافت میشود هودج های سواری همراه که بغیر نمیند تمام شصت است

که در سایر ممالک هندوستان پیدانی شود غلبه ازین شصت هودجها

از طلا و نقره و جواهرات است تحصیل از این ممالک هر کدام در آن

مواجب کلی شصت سیراق اسبهای خود را غلبه در هر هودج

قیمتی چند بار و نه هودجها هر کرون بند های مروارید و الماس

نجوستان میزند و هر یک از مراد و برادر که سواد بسیار است
 به سره میزدند و در جلوانها تشاره و در عجبها و غلبه اند و با
 و خبر میخوانند و هر یک از این مراد که شان دارند و سر خوانه نامی خوان
 تشاره خوانند و در می نجوستان تشاره میزنند منجمه کی است
 بزرگان امرای چاکا بدشتن بخای خوشگل سازنده خوانده است
 چون مذہب اهل تسنن ضعیفه محرم است اندازند از امر واجب
 بهین طریقه و نعل خوش در کمال معقولیت نگاه میدارند و سیرت
 که در مایه براتومان موجب بکنفرین خوش گل خواننده را میدهد
 هم چو غمی غمی امرای نجاد و اسکی دارند هر یکی محترمه ها
 خوشگل سازنده نگاه میدارند البته هر مری کمتر از پنج و

سازنده

سازنده دارند هر دست عبارت از شش نفر اهل طریقت این نهاد را
 خیلی دوست و محترمه میدارند همین طوری که خانهای عقدی خود را در
 محفوظ و با احترام میدارند این طریقه را هم خیلی محترم نگاه میدارند
 فوق العاده میزند بهیچ فریاد و عدت لولیان فحش دارند
 فغان کین لولیان خوش شیرین بر شوب چنان بزرگوار دل که
 سرکان خوان بخارا این خانهای مقلد بجلاده مرسوم و بواجب
 که از امراء و مالک نجوستان میگیرند شرب که نوبت بخاست چنانچه
 در قصه خواننده کی بسری و لبرائی و کار قاضی خوان
 که در انعام مخصوصی دارند که زیاده از مقرری شان عاید میشود پس
 رقص می آید خانهای سری کمتر از هزار تومان میشود طلا و

و بواجرت با عین طوق دست گرفته ریش میدهند و صبح
 لباس آن چنان خوش آیندست زنجاری ایرانی اگر حاکم باشد
 باشد بستر از آنجا لباس میپوشند ولی در لفظی و طهارت
 و عاریت می غار کرده و لها و جانا باشد تربیت نهایت و جبر
 آنها هیچ نسبت بر نهایی ایرانی ندارد ملاحظه صاحب شریک
 کلامی محبت آنجا چنان تصرف در لها و جانا دارد که
 بیان آن در آنکه در سر بوی او داری شوان رفت
 خبر بفرمائش ناکر است یا عاشق را که ملا
 کنند یا ریش جید را با دو کفن قبایل مختلفه از
 مسلمان بنده و شیعه و سنی و مجوس خیلی شده اند

نقوس

نقوس شهر شمشاد و بستی نجا به ارجعت شود میان این دو
 و بی خرمی کم است نصف مخلوق نجا از مسلمان بنده و جبر
 نظامت شد چندی مراد و بزرگان هر یکی برای خود بزرگ
 دارند که داری و تبت نفر نو که بتند صرافهای بنده و شیعیان
 صاحب وقت کرد و با پول نقد شد هنگامیکه خود بنده
 نگارنده و جید را و بودم از برای ریش نکست پول نقد
 بود یک کرد و روزه نظامت قرض خوا شد نظامت کشت با
 از صراف قرض بکنید من ضامن یکم از یک بنده و شیعیان
 یک کرد و روزه نقد کرد شد که عبارت از چهار کرد و تومان را
 باشد تا مدت چند زوده و نخر فیل برده از جانی شخص است

پول با میکز فذ عقل حیران شد که نه معلول این بند و در کجا خنده
 کرده است اقرار که می گفتند خوراک و زندگانی من خبر دور
 کشای خود بود و او داشت شب و دویس آرد و یکسول لته
 که بیت خود و شجره می کند لباس آن عبات چهار نوع
 که لباس است که مثل لکن بهلاف خوش چیده است غلبا و
 بند و با یک صابان و کورتند هم چنان حالت دارند
 جنسی درونی نیست از این قوم چشمی است در خوش تر و تمام کرده
 ارض دیده شده این اشخاص عمارت صدرا و اما
 ساخته اند و لی چه حاصل که بغیر اعیان و طفال و این
 اشیا نیک مصل بند میشود از این میل اشخاص صاحب

دولت

دولت و ثروت در آنجا بود و شکرهای منیر غلبا و نین شمس عابد
 عمارت با شکوه که غلبا و لاجورد نقش کرده اند یا بناهای و
 و کالین مرغوب بازارهای خوب خوش سلوب ساخته و پرده شده
 و بیرون شهر باغات پر میوه است حکما طبعی می آرد که شب
 برابری میکند و خانه بسیار بزرگی بیرون شهر جاست که شیرین
 خوشگوار می آرد حیدر آباد و طراوت هوا و لطافت و نظایر
 شهرهای هندوستان است غلبا و شب باغات شهر و دریا
 از او دیده جات در شهر درخت فلفل سیاه جویندی بکسل ملنا
 و یک میوه است نهی که در این اسم آنها را نمیدانند فراوانست
 غالباً خوراک این مله فلفل نهیست میل وافر خود فلفل دارند

فرضا یکپاک گوشت را یکپاک فلفل و دو سیر پسر سبزی
ادویه جات رسته و کمال نه و مخورند پلو با سکه طح مشو و ملو
ساده آنها که مقداری گوشت میان آن میکنند فلفل سیاه پخته
میکنند پلو را کوبیده همان طور درست میان پلو میزنند
پلو آنها عبارتست از یکین ترنج نم من و عن یکین شکریه غصرا
عوض آب کلاب میزنند طباخ آنها طوری است که پلو را میسازند
اما آن درخت کدایه ترنج آن برنج چسبند در ایران رسم است
که پلو را در میان دیک رسته در وقت جوش آب از رسته
میکنند و لی طباخ های هند و برنج را صاف کرده پلو
میکنند این ترتیب که عرض شد پلو خودشان غذای مخصوص

انهاست

انهاست و دیگر حلویات و شیرینی آلات قاشق مختلف میزنند
اهل این شهر غالباً خوش مایه خوش لباس هستند لباس اهل این بلد
مثل سایر شهرهای هندوستان سفید است لی مراء و برگان کن
بند جواهر و مروارید بگردن خودشان میزنند و بسیار خودشان
بجفت ثقیل است بند طلا و الماس می زنند و جواهر قیمتی
و جبقه بر سر و کلاه نصب میکنند تقریباً در شهر سمرقند
است مراء و برگان شهر فصلها سکه بود و جاهی طلا و نقره
مرصع دارند و سازشوند جواهرات و طلائی ناب که در
حیدرآباد پیدا میشود در تمام مملکت هندوستان بکار
معدن الماس در محمدآباد که یکی از شهرهای حیدرآباد است

در دستکافت که پادشاه حیدر با و میباشد شسته کردن بند
 زمره که در بازوی و بود از شعاع آن باریجوات مرعی میگردانند
 الماس که در وسط روی سینه و افتاده بود میگردانند الماس که
 بیشتر از آن در عبارت از و مثال نیم ایران باشد مردی که
 مثال شیرت و انهای مرید هر یک فی جملہ از خندق کو
 راست هرگاه بنحوا هم از جوات از ترتیب حیدر با و
 مفصل مشروح غرض ما یم یقین جل ابراق و لاف کرف
 و دروغ و خلاف خواهند نیست ولی کلیه این بنده نگارنده
 سیاحت و دفع کوئیت تا چه قبول و قد چه نظر اند
 این سلطنت شهادت هر سوار و سی پادیه را موجب میاید

قرب

قریب و کرد تو مان واجب امراء و برکنان اعایید اردت
 سید خاک حاصل خیز و طرب بخیز مالک کن است دیگر خیز خیز
 آباد شهر کنند را با و است که نکلیس با انجار از روی علوم میمند
 موافق و انخوا طرح نخت از مد و سکند را و یکی شهرهای معتبر و
 ترین شهرهای هندوستان است و نیز از فرتون بالکلیت است
 در شهر شیه خلوت است بر با خانها و ماسخانهای بسیار
 از طرف دولت نکلیس ساخته شده است که از اجابت و سیاحت
 از قبیل ماسخان و باغات خیابانها و عمارات بلند و
 شش وجهه کلیساها و اشکال مختلف بازارها و مغاره های متعدد
 بطریق شک مخصوص ساخته اند که واقع شخص از دیدن و سیاحت آن

آن سیه نمیشود استایون کا خاجات این نیز در شهر پیدا
 تعداد جمعی شهر حمل نیز از نصر کلیسی نصرانی یهود و مجوس و
 مسلمان قبایل مشاطه و شناسانی و سپهر و غیره
 از چنانچه کا و اکثری این چید باده و اسکندریه و یا طبعی است که
 عرض و طول آن کیفری و نیم است عبور و مرور و کالکه بخاری و سایر
 از وسط این یا چه است که در طرفی بت بسیار صافی و شکو
 و شیرین است و نمکها با قوام مختلف و قیامی که چک شاحه از طرف
 عصر و صبح و شکارهای در روی صحرایه و تفرج میر و در بر
 ساختن میوه صنوبری کا خاجات بسیار بزرگ شاحه اند که با چای
 مثل یا چه های که در خایه و نایب است که این تین نیز چای را در
 خ

میوه صنوبری خلی کم دوام میشود و در جلد غلظت غلظت غلظت
 بجز انعمت را بر مخلوق ایران تمام رحمت فرمود و چنانچه
 به از زبان شکر از انعمت بجا آورد
 از دست بان که براید که عید بکمرش بر آید
 مثلاً در مملکت انار شکیده از طرف کابل در جعبه ها از دوا
 که شامه بجز رحمت تعب کد سمه آورده و در طل که عبارت
 از پنج سیر و نیم باشد و در قران منیر و شند تیزی حیات و
 این است که در این است که در این است که در این است که در این است
 تجار کابل و دوا و الی است چار و آنه از این انکو در میان
 جعبه های چوبی که ملوانان به دست میکنند از مثل جواسر

بسیار قیمتی هر آن جعبه با حکم می بندند که تصرف نهوا شود بل
 هندوستان آورده و آنرا آن جعبه با رنج قرآن منور شوند
 و قلمکه سر حبه را بشویند و دوازده دانگ کور شکیده در آن
 خنجره هندوانه و سایر میوه جات را زنی اکین تصور زاده
 از کتب یاد شده علمای شهر حافظ کلام الله مجید را
 در وی مجسم می نمایند خاصه را بهای که از اندک فرا
 میآورند آنها را بخش میدهند که از دست فخر کی نصرتی بر
 امد است و خودشان کی نوع شراب اچتی تری اودند
 که حلال مباح میدهند تمام مملکت هندوستان در
 خراج جدی است که مستوفیان تمام روزین اعداد

شماره

شماره آن عاجر شوند این جکها طبعی است و میوه و باغها را
 آن جکها می کند کور می کند و فایده بسیارند بن فضل همه
 ساله از اول بهار تا آخر استبان همه روزه وقت غروب
 هر دو پا زده نخل خرمایک نفرهند و موکل ارد با کوزه آب با
 دخت رفته زیر شاخه بزرگ آلتی از این سوراخ میکند کوزه را
 زیر شاخه باستانی میآورند و هفت تن جمع شاخه را سوراخ
 نموده از شیر و دشت قطره قطره جکیده شود تا صبح غلب
 این کوزه با می کور ملو از آب شود قبل از طلوع قلاب سید
 از اطراف جمع میوزد در وسط همان جکها سکوی بلند می
 در روی اسکو خمره با می خیلی بزرگی چیده اند که هر یک و

و میگوید بیکدیگر و از برای علما و بعضی مخالفان که اندام
که از آب سبیل یا یا بخار سیه نمایند از این شربت بمانند
که واقعا در طعم و مزه مثل شربت است و حیات معیشت لطیف
از معان نبرد و از تخم خلی کو را و شیرین مطلوب است پس از آن
طالع قیام نام نموده با که حکمه بخداست و میان خمره ها
خالی میکنند و بعد یکبار که از خمره ها خالی کرده اند
خمره را محکم و مطمئن میکنند و قیام بند و تان که حرارت
از خود جدا می شود است آن خمره ها و مقابل قیام جدید
در وقت ظهر از جوشن خرد و سبب مضاعف می خورند
اما در شربت آب قیام تمام از خمره ها از کف

نور شیر کجی با که با سمان خمر و های می شند خمر به نور مشک
از مشک بنمایم زیند و اصحر شهر حمل میکنند و شیر بخانه ها بنمایم
های معبر عام آورد و بهوم لباس منیر و شند رنگ شیر آب
بسیار سفید و نه آن مثل مرغ لبش خیلی مطلوب است و تی
نش آن تجلیت که یکجام و یکیا غوان مقابل بسیار جا
صباحی خمری شیر از شخص هر قدر بخورد مایل است که باز چند
و کم نوشد قیمت یک طریقی آن عبارت از ده تایی شیر آب قبل
از طلوع شهاب حلال است عقیلا و وقت ظهر حلال است شرب کنند
بر صلحاء و لی عموم اهل هند و سمان مولو بیا و مراء و بر
ملت اهل تنسین شیر آب و حتی احوالا و مباح میداند بعضی

و اغلب آشکارا استمال نمایند شراب متعدد است بعضی نای
گویند در حدیث و سندی خوانند ایراد نمایند و میگویند
هر سالی یک کر و مخارج و مصارف بیشتر شود و نهایی
و سازند و شهر که در کوچه و بازارها مسکن دارند و شهرهای
که در دستگاه امیرالامراء و شهرهای واجب خورشید و نور
هزار نفر میشوند غالب اهل شهر علم موسیقی خواننده کی منظر
دارند و در ایام ده روز مجسمه از برای اهل شهر یک سباط
تازه و نشاء فوق العاده برپا شود که در هیچ جای دنیا
خوشی و سرور و تماشا نظیر ممکن و سیر نمیکرد و در ایام محرم
از برای اهل شهر از بند و ملان یکصد بزرگ تلی است که در تمام

خلق

خلق ایجاد از و چندین و یکصد سانس بکان شهر در این کلبه
با و شاه شهر قریب یک هزار نفر در ده عتبات و اغلب آنها در
با و کارخانه و کهریز و خودشان و در ده طرف از آن خانه
تقریباً بمثل یک سیاحت این خانه طوری متحد شده است
سال یک مرتبه قدرت بیرون آمدن از خانه با و شاه و از خانه
انها محکم دارند که منع سوارا امکان سیران با ندارند
و این چهاره با بستی و کار میارند و لذت ایشان و خوشی
دنیا دارند اندیشه روز مجسمه با آنها از او می آید و سست
که این جوانان مجسمه بر دوششان دارند و شهاب بیرون آمده
با محاسن و غمزه های عمارت استای که مشرف به بازار و کوچه است

نشست تماشا می جوهر و خلق را نمایند تمام طراف سیار
غرفه و بالاحازه است که بهمت کوچه و قهت و خندان اطفال
هر یک از این خانها مختص خود نمائی آنچه جوار است لباسهای
دارند و با سایبانهای طلسم خواب بر وارید قهت مختلف
برای خودشان شمع بارگاه درست کرده مثل طاق و مسحت
زده از کجاست بخوابانده اند و غرضها جلوس میکنند مقابل
هر یک از این خانهای پرستی و غرض خدمت می کنند با باد
زیر خاکی دست مشغول است تمام در و دیوار آن عمارت از
کثرت روشنائی قدیل فانوس چون نور روشن است
از طلق آینه و آینه بختان که چشم عشاق از دیدن بخارون
ما فلک

تا فلک الافلاک نمایان است از نظیر عشاق زندان که تمام
سال شطرنجین به استند بحال کلر خان نظار نمایند و اینبار
هر کس بر مقامی دارد بر بدن پوشیده تن شیشه شیشه هر دو
و امیر او کان بر کان خاص عام بالباسهای از نشان
و تا جایی مکتل بجوهرات نشان سوار بر فلجی می کوچه بگذرد
و فلجها را با سودهای طلا بقره با قسام مختلف نشسته اند
نوکر و تحلات با و در جبهه خودشان با طبل و شیپور تار و
دسته دسته از سر شب تا طلوع شهاب طراف کاشانه
این شمع با حی بنور را روانه و از مسکند و از نور و فصل
از این عشاق با هزاران غمخوار با آن بختان نظار از آرزو

دارند اینده روزه محرم کار عموم خلق همین شب تا ایل صبح
کعبه بنها و ولها را طواف کرده صبح براه حرمت می کشند
تا شب و هم محرم که شب فراق روز وصال است هر یک از
هر یک از این سیاه شکاری بام آورده و بر حرمت می کشند
آن بابل بر بخورده و آن قباب در پرده حجاب مطور شود
که انشا الله سال آینده از خوف کوفی سرون آمده ظهور
نموده منجلی مکشوف گردند از آفت بدیه خیزی که قابل شرح
و بیان باشد در شهرت مکر باغ مقبره دارد که واقعا باغ
مقبره یا این صفا و روحانیت روی زمین دیده نشده مقبره
یکی بولیان معروف و مشهور حجاب نیست مگر از صفا نمی آید
مغفور

مغفور باشد مدفون این مقبره شب غنبر شریک می آید
خواننده و سازنده مشهور معروف حیدر آباد و کن بوده است
گذشته از صفاحت بلاغت خواننده کی در صفاحت ملاحت
منظور در ربائی و مقامی فاشه فاق بوده نام می است که این
خانم غلام زاده نشین حمله زده و همان حمله خوان عالم قمار
یکم از محل شیر افکس جنگ بهادر بوده است فی مشهور همان است
اینجا هم متابعت احدی را قبول نکرده و خود را از او نموده
امیری که شب وارد دعوت نموده است منجمای کلی بر کشت
صرف می کردند و حیدر آباد و کن محله است از انفا گویند
از اینها بی بی کار تیریاں روکار در انجمه ساکن هستند

شغل و عمل انجا تمام بازی و فعله کی جراحی است و کار سبک
 میکند از همه موارد و انجا جمع شد و مشغول کشیدن سنگ و حرس
 و ترپاک میباشد شخص چاره ان خود منطوقی منظر و بیان از ان
 وارد حیدرآباد شد از انبای وطن خود استفا کرد و با جماعت
 در شهر غربت خود را بجله دارا شفا رسانید و از انجمن غیر عجمو
 کردند که هر انجا مشغول کاری بودند که بکلی از خود بی خبر
 هر یک عوض مهر نامی شخصی چاره ان خود کفشد از انصره
 از ان میان که حرس او کل کرده بوده از ان خود سوال کرد
 از رازی چو بملکت کن آمدی گفت در منبری شنیده بودم
 که از هم شهرها حیدرآباد و رازی الف و کور هستند
 غایت

رعایت و ستان هموطنان خود از ان روایات نشانیست
 با انجا آمده ام که از من رعایت کنند و در خصایل حمده و اوصاف
 پسندیده ما با ما و او داشته باشد راه پیاده با شغل عمل
 من حجه فروشی است تا کی دیگر بر سر آورد و کشف خراب خود را
 هر چه کفشی در شقی معاذ الله کو کفشی من بوسطه وطن پرستی
 راه نامی شما میگویم که از غم و الم و رور کار آسوده شوی و در غلامه
 اشراف نامی هست مدها یکی از ان شهرها و انجا معنی تبر حیدر
 است هر درخشان و راست که در آن جبهه اندر می بسته
 بخیر می خواهد از برای حجه فروشی که پول را بدین بدو و انکه
 بکند تبر نیست تا کن دیگر مرسته است تو خود ترا زود برانی کار

بابت راجد متخانم درست شود چاره خواهد چیم گریان دل با
از مجمع دیوانگان حیران و سرگردان پروان مد مثل مرغ شایسته
کردش میکرد تا خانه تهار اسراغ کرده بان رواق پیکر پدید
ویر در تیت عالی خادمان جاویدان در کاین خایه خف کشیده چاره
آخوند عمامه و لیده و عمامی پوشیده و صورت ماکوس خود را
کم کم کشا که کرده بکریا سر خایه نید خدام اینجا مشکل شمریدی
طراف خود را گرفتند پسندت قاری همه اینجا آمدی گفت
بانواب علیه تها کار می آم هر چه صرا کردند که متعقد خود را
مان کند نموده از حضرت بد بخود مبارک خانم عرض کردند یک آدم
چون سیرا آمد میگوید تها را میخواهم هر قدر صرا کردیم
که

که مطلب خود را بگوید ممکن نشد میگوید خصا خودم باید خدمت تها برآیم
انجام تمحی شماس نمضاتقیه فرمودند که او را بپا و زند آمدند خود را
خدمت جبین خود را خود را تجلات ملوکانه را دید طایر شوشن را دید که
وارد و تاق ثواب و گن شد مقابل آن خرمین بر تها و سلام کرد
دیدن جمال آن لارام کنی شد و تها تجلات خدام آن استیجا
ان خود بر خالت و انفعال بزرگوار آن خانم مهربان مهند و باب
خدا آن خود را اذن جلوس داده بانا تاشیرین فرمایا
نمکین از خود ل جونی کرده همانا عت سکی از خدام خودش
حکم کرد که این سجاره غریب از راه دور آمده غریب است
خسته است حالام شست من فرصت مهمان نوازی نمی بدارم او را

در بهترین طاقما منزل سید خدا با می مطلوب سید و ابراهیم
لباس می بسیار فاضل سید در وقت نماز بخوبی و در وقت
مقصودات سوال خواهم کرد آخوند را آفرینم همان قسم که
فرموده بودند آخوند از چشم سید پروان و ده داخل شربت کزنده
زود و ارحام برده بیک ششمن و اگر که از سالها می شایه
رنگ منزه لکانه خفاکی بوده اگر شایه پاک کزنده و یکدست
تمیز خیر آفریده بود که در مدت سینه بدیده بود و نوسان آخوند
اگر شوق شوق شوق نزدیک بود فریاد زده غایب می گشتند
آخوند ریح طالع کشف پروان مدینه فیهاب خصوصیکه سید
روی منند محراب جلوس کرده شربت شیرینی لایق
آخوند

آخوند آورده پس از صرف کولات مدتها سوال کرد و بجا آخوند
می نگه داشت حالا بجهاد آمده و در تحت شعی حالا من بحال منحل
حاضریم که مطالب شمار بشوم و مقاصد ما را بدانم سید آخوند
سرگذشت و درود خود را در شهر و دهانی خضر است را تا ما را بپسند
مه لقا کشف خباب آخوند در من نمرده و مصیبت ناز و من داده
آن اشخاص که انبیا می شنیدند و در شریف نجاره من تارک اند
حون تو از روی صدق و خفا نجاره من می ترا دیدت سید را
و نای می نامیدند نام همان غریز من می که از تجارت و تساع
سرشته و آتیه منی من را براتی تو دکانی نامیکیم ضعیفانه
نظامت را از برای تو میکیم که نماییه نجار باشی و بهجای کلی

فایده بسیاری از خویش که توجعات مملکت فاق مایل حال باشد
 تجارت بر طبق ستم بهمانا غنا هم حکم کرده و بهیچ وجهی جواهر
 صادره جواهرات متصرفه از جبهه بیرون آوردند و حضور خود
 گشایی گذاشتند که چشم احوال خود را هم از حسر و ضرر و دید بود
 جواهرات خیره شد اول خانم باز و بند می بست آخوند
 که در هزار تومان قیمت است چهاره از خود پس بعد از خود
 که زیر روی جواهر را دید گفتند این کردن بند در صفحان
 ریال قیمت از خانم خندید بکثرتی که با نصد تومان قیمت
 نزد آخوند گذاشته به ریال قیمت نمود و بهیچین نام جواهرات را
 بهیچین نام قیمت نمود خانم فرمودند سر رشته کار تو از
 قیمت

از قیمت کردن جواهرات معلوم شد جبهه جواهرات را برداشته
 گفت لقمه ناشی مال را پافزندانها را هم آخوند بخت مثل جواهرات
 قیمت کرد و روی کجواب پا چپای بر شیمی صریح آورده و مقابل آن
 احمق ساده لوح خیر شد متاع که انبهارا بصدایا قیمت کرد بلکه
 حکم کرد و یکی اسبابا را برداشته از حاکم آخوند اوراق بلکه
 تلخ شد فرمود جواب آخوند متاع مطلوب اگر آوردم قدرتی
 از اقصای و کلیه بقاعه قیمت کرد می معلوم شود میان
 انسان انسانیت پیدا نکرد می لایک متاع دیگر تو نیامی اگر از
 در دست فمیدی یک نعام سالیته تو میدهم و بولایت
 بروی الا بقدر لایق خودت خندید و جوابم داد که

شده بر وی فرار بر جوت مرطای است تمام لباسهای خود را
 از آن سیم خام بدو داده و بر او لخت و عریان شده تا بان در مقابل
 آن آتش نادان ایستاده و تنها بر او محاذی آن بنی لقمه در
 فرمودند و خود بر این جماعت سرشته واری بگویم تمامیت که قوت و
 و ابواب شوق است خدایت چشم اخوند که بان شعله در لقمه
 نور افشادی خستیا خنده زده از غایت شوق فریاد گرفته
 ما شاه که برکت آفرین بر این گشت قیمت تمام دریا می توانست
 و قوت و است این لفظ ما شاه مطبوع طبع سرکار حاکم
 فرمودند و خود عرض این شاه شاه الله مشب بصر جبار و
 هر قدر انعام بدست من پادشاه تو می کنم اخوند گفت ای پادشاه

وای

و ای جان جهان آن علوهت و مقام شوق که در وجود ملکه است
 در وجود احدی از جنس بشر نیست خود میدانی هر شمع چری
 که مطلوب لقا و جانها با چشم او را دید و گوید و گوید
 از گرم و احسان ملکه افاق خیری کم نشود که من غریب مشکین
 بیوی از آن کس مشکوی می نامم مائی که این نعمت از برای من
 بهتر از صد هزار انعام خدمت است ملکه بی اختیار بخندید
 و نه مود آن خود معلوم شود خوش آمد به اسم الله پیش چشم
 بکن و سبقت عقب کن اخوند زهر سپید ساز جاش
 کوساله یا که خیری که از استان ما در سر خور و زین خانم
 ایستاده هر دو از خانم را گرفته لب را بدو لب از چشمت

گذشته مشغول میدیدن سجدی که خانم ضعف کرده است
 بر زمین افتاد و خود غایت مستی که از این مرتبتی خود متوجه
 فرصت بخانم داد و خانم خبردار شود که او خود نمیکند
 کل مثل خس و بغل گرفته کام و حاصل کرده که از بر
 هیچکس نمونین مقدر و ممکن میشود پس فراغت کاغذ
 لباس خود را پوشیده و خود را برین در اطاق مکر بخار داد
 و این بین قهقهه از امیر الامراء حیدر با و رسید که با خانم
 برو و خلاصه نمیشد خانم بخانه امیر الامراء مشغول خواندگی
 و خانم که آن شخص امیرش نبود که قانع از خانم کوچه بود
 خواهی چه مطلوب خاطر است کیفر و شمعان مکمل بجای است
 مقابل

مقابل مهر شمع زده بودند که لکشت از خود بکشد و میگویند
 کیفر و شمعان را برین مرتبت کنیدی امیر الامراء با کمال منزلت
 شمع آنها را بخشیدند صبح علی الطلوع به تقاضای خود از خانه
 او خود را احضار کرده فرمودند این کیفر و شمعان را بپاشند
 که دیشب از قبال تو بدست من آمده میدهم قیمت اینها را بپاشی
 و اگر بدستم بدست تو میری محله دار الشفا اینها را بپاشی
 بلکه تو را میکنند قیمت اینها و هزار روپیه است من پول نقد بگویم
 و کیفر و دم همراه تو میکنم که نمایی صحیح سالم بماند مبلغ ده
 روپیه نقد و بعضی با بجای تحفه و هدایا داده اند
 محله دار الشفا فرستاد پولها را رساند و که اینها او

بیتحریر بنامه تقاضای سواد و بوزند خود آن پل بان تجلات
وارد محله دارالشفا مجلس ایرنهای صریح شد کشف همیگر
از راه مائی شام بعد از فضل خدا مبلغ و هزار روپیه نقد و هزار
مخلفان لطاف ملکه افاق تعابین سید است و یک عابین
بهتم که بروم صفهان ایرنهای که مشغول حسرت بک بود سالها
در حیدر آباد مسکن شد از ای ده روپیه بوزند و بوزند
سک میگذرانند از شنیدن بیایات خندان شاه بک چو بک
آمده بدوش نشاند خندان هزار بار و کردند که یک شهبان
ما ناس که از شامهائی نذر می کرده بشیم آدمهای ملکه
آفاق می نمایند شد که این کافر نصیب آن که کجای شود

عاقبت

عاقبت در آن محله دارالشفا پروان و در بستی سارند نیموت
و قوت یکی از رخانی فاشه اسک ایرنهای خنده خوانند و شتر
البته بچه هزار نفر سازنده و نوازنده هت جمع هزار و بزرگان
ایش در علم موسیقی تیا می دارند بحاجت عالم موسیقی رسیدن
شده است خود هنرهای و علمای هنر و در علم موسیقی میگویند
در هندوستان بحمل شده است شبانه روزیست چهار ساعت
خوانند کی علم موسیقی حمل شست مقام قرار داده اند ملازم
ساعت خواننده سازنده و از روی علم کی مقام مخصوص قرار
داده اند که از مقام اگر یک سر مو خارج شود آنهارا از مجلس
پروان میکنند خواننده سازنده و خواندن ساز و زبانی یک

آهنگ تلاوت نمایند و از بار بار می باشد که خارج از قاعده
 و باب سازدن خوانندگی صدرا جلد کتاب تصنیف کرده اند
 انگلیس و فرنگیها بواسطه تحصیل این علم از فرنگستان پند
 آمده با کمال حمت و شوق تحصیل تعلیم تکمیل کرده و بکمال
 مرتبت می رسند ایران این علم مستوفی در راه کامل رسیده که
 بکثیر ایرانی خواننده که در این شهر و شهرهای دیگر
 اهل طب هندوستان بنشیند و بخواند محمل شکر اهل هندو
 خواهد شد و برای اهل هند عبارتست از بار می در باب و
 کلیه بار می است تمام مراد و برکنان شهر و قلات خوان
 در علم مستوفی صرف کرده اند تکلیف کافیه خود را بخوانند
 ترتیبات

ترتیبات حکومتی و لوازم حکمرانی از روی نقشه و قوانین انگلیسی است که
 و خطبه بنام پادشاه صادر و کن است خلاصه ترتیبات سلطنت
 پادشاه مسلمان و فرمان فرمای حیدرآباد و کن هیچ نسبتی با انگلیس
 ندارد اگر چه در ظاهر از اهل لندن است بیوجه تعصب بهیچ اردو با تمام
 شیعه نالی ایران را حق مرتبت مخصوصی اردو با اینکه جوان است
 چندان مشغول امور و لعب عشق و طرب است و زبان انگلیسی فارسی
 خوب میدانند و نظر انجمنی نالی ایران در حد متعالی است و برای
 مصاحب و مدیم خاص هستند و بذل بخشش عدالت و سخاوت
 افاق است و وضع سومات مد کافی و در لوازم حکمرانی مطیع و
 انگلیسی است بالفعل در مملکت هندوستان در میان ملوک الطوائف

راجگان نوابهای هندوستان برتری دارد چهل کروار این
 مالیات میگرد و در آنجا جواهر و جواهرات نقد خیلی خیره آرد میخواست
 این شهر را زکوار کند شده مقام پادشاهی با فضل شاهنشاهی
 هندوستانست محی الدین جان بقبایمان جا به وزیر اعظم این پادشاه
 است این وزیر اعظم دارای مقامات عالی شایسته از کوه محمد است
 و تمام امراء و بزرگان را مصلحت دارد مسلمان و شیخا صحران
 و از جان و دل و لشواره دولت نظامت شد نیست شرح لات

حیدرآباد و کج باقی فضل عرض شد

شرح حالات و معالجات پادشاه و دولت

قسمت

قسمت ممالک مغربیه و هندیه

(آله آباد) کی شهر باقی است در هندوستان در قسمت
 خاں محو شود و شحت کی انجام نگیرد کی ممالک
 و شمالی هندوستان تحت حکومت ایشانست که آباد قلعه
 در کنار رودخانه که مندرین بکنین در می علم هندیه
 و خواسته شود از طریق قلعه را رنجیه اند و یک شعبه خط این
 این قلعه کشیده اند و شیش فوج سربازان در این قلعه
 منیدند و خبره تورخانه در این قلعه سجده ای است بنا کرده اند
 که از برای تیج پال حکم کفایت کار خواهد بود و در این

حاله

خانه نص خان عمارت عالی خیا با نهایی وسیع بسیار خوب ساخته اند
 در شهر دور و دور بسیار بزرگ بهم پیوسته اند و در خانه چمن و گلزار
 که در هندوستان از این دور و دور بزرگتر و در خانه نیست این دور
 خانه ها محل پرورش کل قوم هندو است عقاید آنها نیست که این دور
 خانه در پشت برین است و کلیه آنها با جال منبع این دور و دور را پیدا
 نموده اند و این است که عقاید قوم هندو نیست که هر چه این دور
 در شب است هر چند اندکی که محصیت آن رستاره ها
 اسماں پر شد سالی یک مرتبه میان این باب فوج عمل کند و
 از آب بیرون اندر حاصی بر می پاک شود و در شب غبر شربت از
 برای این جاب خواهد بود بواسطه این عقاید قوم هندو فوج

از هزار نفر شک از زن و مرد سیه فرودیده از برای نایب
 این آب میاند و خاسته های مردمانی خوشان را آورد و باین
 میزند اغلب بختی که این خانه منزل نموده هر روز غسل کنند
 در وقت شستن شیه های با و از این آب برگرد و بجهت ترک همراه خود
 میبرد همان طوری که دولت اسلام تعقیب یک نایت که بلائی
 واجب میزند و میت های خود میزند در آنجا دفن میکنند
 قوم نبود هم در آن موقع همین است سالی که تیره در کنار می رود
 بازار عمومی میشود مدت دو هفته طول این بازار است از طرف
 و اکثاف عالم که در بازار بجان و قوم نبود بسلطنت
 عیان و طفلان جمع شهرها و کوته تمانها از برای نایت
 این

این آب جمع میشوند و کنایه این خانه قلعه را چادر و مس
 رده های محدود و محدود و اواران و چاه مال صدار
 نصیر میسر و تمام مبد و ستان کرس متاعی دارد باین بار
 میفر و شد و ت کلیم این دو هفته بکریغ غیرا بیه و پویه میبرد
 فایده این چند روز را بکتر از یک کرد و توان میشود یک ساله
 در این چند روز با شود که از تصویر قیاس انسان خارج است
 آخر که زو حرکت زوار است بکیر و قبل از یک سمت رود از بار
 خالی شود قریب بی چهل هزار لاک باینک و بیخ جا میزند
 از یک طرف مردمان دست اطفال خود را گرفته حرام است که از خانه
 میانند در نزد است لاک نشسته موسی هر ویش سبیل و ابروی خود را

مهر اسد لعل با لب فر عوطه خورده پروان مده کل کل کوی
 خود آفریده پس از آن طرف دیگر خانهای جبهه با کیوان
 عنبرین که سالها می آید کیوان مشک فام را که پیوسته عطر
 و عنبر برودش داده اند در زیر تار موسی مشکین برادر لعل پریان
 انحر من مشک را باز نمود با طرف سرو کردن پرکنده کرده
 برده نفری با هم همکشتی باز از آن هندی هم آوار گردیده
 بخت رودخانه آن جوق پر می خیزد چون باب رودخانه
 در کنار آن حلقه زده آن لاکهای چرم خور با تنهایی می
 تراشیدن زلف آویزونند از چهران دوشیه تان چاه
 سار تمام کیوان خود تیرا شدند و آن بکل الوه
 کف

کشف قه غوطه خورده پروان مده بلب خندان غزلخوان بهیچ
 تبریک تنه میگویند در اندین ضلالت بنیان خرمها کیوان
 رویم شجیه تا جگرمانی کلین از برای خریداری کیوان خاصیت
 آنچه کیوان عنبرین خوابانست از روی خوشنما صمد بهما
 انحرای تیرا در بنجانهای منی کلین مبلغهای کلی منیر و شجیه
 کیس مصنوعی عاریه میسند از اندیشه پس و پیش و کلین
 انحرای هم منیر و شجیه را تو بره و با بدبب لایع می
 از انبات دولت کلین فایده کلی میبرد و باز تو هم کلین
 بر چیده شود دولت کلین روی نیر و خاوند کلین
 محکم تنی شجیه است که تقریب یک کرد و مخارج آن سده

پل مرتبه است مرتبه اول اه سواره و پاده است مرتبه دوم
 از برای رفتن کاسکه و در کاسه است مرتبه سیم عبور و کاسکه
 بخاری است ارتفاع آن تا زمین و جاذبه خمیاسی فرع می شود
 این دو خانه و در از فرغ است و کنار این دو خانه محل قصر
 عموم خلق است در پیشتر سلمان پل تنگ و شانزده پشته
 و پیشتر بساتین و در است است آب هوا و صفا و لطافت
 بهتر از شهرهای نجابت و شنائی شهر از چراغ کار است
 از اهل طب قریب شهر را خاند و سازنده از رنجائی و
 خوش بود و شهرتند شهر آله ابا و نسب شهرهای هند و
 بظرف شهرهای فیکت است مانا شده که کشنده از آب هوا

وصفا

و صفا تمام عمارت ها و خیابانهای اینجا موافق و نخواهد رسید
 انگلیس ساخته شده خیمه محل قصر جگه ابا و بی شهرت که در سائر
 نیست و این دو خانه و کنار دو دم غایت که موبو نام ملک
 تقریباً یک میل کلیدی طرف محوطه این باغ است چندین باغ
 در این باغ ساخته شده که تمام درختهای آن غلبه درخت
 انبه و مرقم کل بر شمع تمام اندر شما بهم پوشیده است
 بطوریکه خیابان ملک قباب نمی بیند چون مالک سد و سنگ
 سرما و نخ ندان نشود و چهار فصل این باغ همیشه سرخس
 و تمام صحن باغ از گل کاری فیکر می مرین است تقریباً صحن
 این باغ دولت هزار فرغ زمین می شود باغبان فیکرین

باشکال شعله جلی با اچمن غلبه با خزره باوغه بندی
 و گل کاری کرده اند غناهای گلستان و میباغ که افتاد
 عادت نموده اند در یک کل خانه سر پوشیده انسان که وار شود
 بواسطه چمنهای با خزره با هوای سردی پیدا کرده لباس انسان
 و ترشح هوا شود و جایی که از آنجا خاشاک چمن به راه
 میشود و طراوت هوا لازم پوشیدن لباس شود و عادت کل
 انگلیسها جهت اقطاع عالم جمع کرده در آنجا گل کاری کرده
 یک و در یک نخ روز امکان ندارد که شخص تمام گلکاری میباغ
 از روی بصیرت مشاهده کند و میباغ یک چمنی است سطح بعد از
 مشق و انحراف و پهران هر روز ظرف عصر سه ساعت بعد از غروب باشد

(انگلیسها)

انگلیسها از کارخانه جات و تفریبات پیدا کرده بغیر لباس میبند
 قریب شش هزار خلی کلنیس و وسط میباغ میشود و میان این چمن
 گلزار خانهای کل خدایمیز و طفلان شش ساله تا بیست ساله
 در وسط چمن مشغول بازی هستند و در یک چمن میان خانه بسیار که
 ساخته شده ام این همان جای که یک صندلی است قریب چهار
 صد لی و نیم تحت مقابل میان خانه تفریبات تمام خنده و وسط
 اچمن عمارت بسیار عالی طرز کلاه فرنگی ایرانی ساخته شده و
 نزدیک چمنی های کلنیس میان این کلاه فرنگی چهار طرف
 باز است و استیاد و نباتات بغیر این دن نزدیک مشغول میشوند
 و تمام خمرهای و شیر و طفلان کلنیس با لباسهای آلود

و سر بر نهادهای قشایان با اسبک و انعامات موزیک مشغول هستند
 زن مرد و پسر و جوان و رقص بازی می کنند همچنان که فیاضی است
 و آتش آتش شده کس بهر خیر میل دارد و از آنها نمیخواهد این میخانه
 قرب بخاه طایف و جوانی فوقانی دارد و شنیده می آید میخانه از
 چرخهای لکیر و وف غروب با چهار ساعت است که شده
 از برای تمام خلق باریست میگویند روزی چهار روز و سه روز است
 است که عبارت از آنست که هر تومان ایران باشد دیگر آنکه کلیسا
 که اغلب بکلیسای رفته مانده اند و بهر کاستیک از مدتی است
 این کلیسا را منازند و تمام است از برای که از این کلیسا
 ساندیم گفتند که در نهمت سی سال چهار لک روپیه غبار

یک

یک که در تومان ایران باشد مخارج شده است یک که در دیگر مخارج
 میشود بعد با که تمام شده تمام در و دیوار و سطح کلیسا و کنبه
 سنگ مرمر ساخته شده است و در این سنگها را استادان
 چنان جسم پویشیه می پویند و روغن و ده است که انسان
 در زده می بیند این سنگها را بدقتی که اوقات بسیار شایع است
 چشم انسان خیره و اسبک آلوده شود و تمام طرف این کلیسا
 چمن و درختهای جنگلی است و اتفاقاً هوای روح پرور می آید
 و قوی انسان را و میشود و کلیسا را روحانی می آید که شخص را
 بعد از حیات و فرکار مرگ خود را از حد میخواهد که در کلیسا
 او را دفن نمایند محل نصر حگاه و دیگر یکی و خواهر جناب و کلا است

حوآن رب رود محل ترش قوم بنودست کنارین خواجده
 هزار شانه شاحنه اند غلب شانهها اما از سنک ممر و از سنک
 و سنک موسی که رنگ سیاهی شفاف رنگ است از شانه
 و این رنگ سیاه معروف است سنک موسی و شاع و شامی
 الماس سیاه است در بر شانه از برای ترش محبای سنگی
 مختلف تراشیده و نصب کرده اند غلب از این بها و محبای
 فیل است زنی و بخلوی آن مجسمه است آن مجسمه که فیل دارد
 بندهای او را رام رام گویند خالو کانیات میدنند وزن او را
 چند میگویند او را معنوقه و وسیله مقصودات خود میدانند
 خدین بر این زمین آن شانه ها مجاور است از دوات و نعلب

مانده

مانده با ساحت از شب گذشته این شانه ها محل صدر از پر قوم
 بنودست این بهمهاتر کنایه کرده شمیه را نیت اندنزل و
 ما و ای اینها شمیه در شانه تمام بدن اینها عریان است غنی
 اینها منحصراست بر روی شانه ها بنموده داده غلب با حیوانا
 وحشی انس از دزدت و عیس کافرانی نیا محروم شمام
 عس خود را برایتی شحت میکند رانند و در بین راه
 دیده شد بر زمین می کشید شحم اندر او کف دست گذاشته
 و شت خاک بر او ریخته دست بسوی آسمان در آورده و شکسته
 و ریخته اند از پشت او پروان مده با عیدین احمد
 بنو حرم شده در شجانه مقیم که کشف شد و سال

در یک توفع نشسته کی میکند در بار سن شجابه جوئی بزم
 در سایه درختی نشسته پست نفس خود را بدخت کوبیده تقدیم
 زرع فاصله نشسته زخا و مرد با کل بسرا و میرشد و
 میمون چشی در خدمت آن نشسته مشغول خدمت و بود آب
 غذای او در دست میمون بود هر فرمائی با میداد بجا میداد
 از بر همین دیگر پرسیدم که این شخص چند سال است در اسکان
 گفت این پسر همیشه را دهنت از سن و آرد که کی باین
 قدم گذاشته پست آلت خود را باندخت کوبیده ترک
 لذت کامرانی نیا کرده چهار ده سال است که در نشسته
 پرسیدم که تقدیم زرع چاک چرا آلت این دراز شده
 بواسطه

بواسطه حرکت هر وقت که حرکت کرده پرسیدم فایده بکار
 چو خیر است گفت یا صفت کشف فایده یا صفت این چه خبر است
 محبوب القلوب ام رام است یعنی خدا بر نیکی از شوهر خودش
 اکتین شود آمده و هر نیکی میخواهد پس بشود این فرزند را و
 سؤال میکند که اولاد و کور میخواهد یا ناث هر نیکی طلب
 اولاد است میگوید من پسر میخواهم یا دختر و دانه خود بوده
 بان زن میدهد دیگر خودش بخورد و دیگر اسوهرش هر اولاد
 یکی ناث و کور میخواهند در وقت تولد مطابق میخواهند
 این میمون و میمونهای چشی از جنک از برای پسر من غلامیاند
 و زبان میمونهار امیدند از نیانات بر من خیلی تعجب کردم خلاصه

مقصود من از شرح آله ابا دست اغلب از قوم هندو در این
 محترم مشغول غرارداری سوکاری حضرت خا مس آل عبا
 علیه السلام است عقیده این قوم بت پرست و حسی است بخت
 سید الشهداء علیه السلام است و آنکه گفت عقیده اینها از بعضی
 مسلمانهای با علم بیشتر و بهتر است مبلغهای کلی صرف غریزی
 حضرت سید الشهداء میکنند مذهب این قوم هندو محلیست
 اغلب اینها اثنای باه و ستاره را میپرستند و بعضی مومن
 و فیلسوف را میپرستند ولی عموماً کاه و پرستشند که کل
 جمیع حیوانات حرام میدانند و آنکه بای انقوم هر کدام
 را سرکاه و خدیو در راه خدا آزاد کرده ای که واهی از وی

در میان

در میان کوچه و محله در کمال آزادی میگردند و میخرند و میفروشند
 بدر و کان بقالی میروند آنچه که در و کان بقالی است تا رسید
 خوردن هستند این چهار بقال قدرت اینکه دست بانه در آنند و منع
 کند دارد و همین اسطه بقالها را ترسک و با انجاس خود را در
 و کان محفوظ میدارند و اینحضرت کاه و حیوان مقدس میدانند
 و رسم های عجیب و غریب دارند که نخواهیم تمام قیامت بنده
 اینها را بیان نمایم خالی از تصور خواهد بود و منزل یکی از حکام
 هندو همان بودیم دیدیم در وسط حیابان صدامی و هوئی ساز
 و تپا ره بند شد و جمعی زیاد اطراف و نفرین و در
 و پول سیاه میباشند و آنرا در دیدیم که در امتحان بود

ضعیف را بحکم تباند ضعیف فرموش است مرد که سفید پوش یک
و تمام سفیدی خون آلوده بر آن ضعیف انداخته اند و جمیع
با ساز و دهل در طراف کوچه میکند از یکی سوال کردم این چه
هنگامه است گفت اینجا عروس و داماد هستند دین آیین
انیت که در شب فاف اما دعوس تصرف کرده آن تمام
خون آلوده کرده را باید دعوس و قصبه از برای شرف در خود
نصب کند و امانی خود را با امانی بی اما و بنده واضح
از ظهر در میان کوچه و بازار گردش کرده بعد از آن عروس میکند
پرسیدم اگر اخیر بکره باشد خواهند کرد گفت تا خرج
عروسی اما در از پدر ما دعوس میکند و از نر از میان

طایفه

طایفه پرون میکنند آن زن رقه میان نهانی فاش شده
از او می شغل کار میشود این است شرح حالات معلوم

آله اما بدین تفصیل است

شرح حالات معلومات شهر لکنه مای تخت ملک ده است

شهر لکنه که در حدود ملک هندستان است پیشتر از این
پای تخت سلاطین شیعه بوده است از عهد آصف لدوله که
سلطان این سلاطین بوده تا عهد این پادشاه حالیه سلطان احمد
علیه پنج پادشاه عالمقدر سلطنت کرده اند و اینجاست جراح

هندوستان بهیچ پناه اند خطبه و مکه باسم خودان بنموده
 سالک و دودمان جلیله از اسلوا ت جلیل لغت نشانیو بود
 که در عهد سلاطین صفوی بخارقه از شجاعت و قدرت فطرتی
 خودشان عالم گیر دارای سلطنت تاج و تخت شده اند یکصد و
 سال سلطنت بکمال استقلال کرده اند در این و خیریت سال نکلیست
 بنیاد این خاندان جلیله را از روز من محو کرده و سلطنت
 ساله انهار از روی حمی و بی انصافی بر باد فنا داده و
 انقضای سلطنت این خاندان جلیل و دودان پس از آنکه
 مالیات ملک او ده که امروز در تصرف دولت نکلیست
 از چهل و دو تومان ایران شیخه مالک هندوستان کنه بوده

لهسته

البته هر ساله از طرف پادشاه قریب یک کرو در شهر برای طلب
 و مساکین که بلا می رسد و نجیب اشرف کاظمین علیه السلام میفرستاد
 به چنین هر یک از علما و فضلا و شعرا و ایرانیان و مسافری که بکنه
 میفرستاد از طرف پادشاه از برای انعامها و مشخصات بهر وقت
 که در شهر نبود شرم و نهار همان خوان نعمت مکتب پادشاه
 و نچاه بودند در وقت مرضی مبلغهای کلی مخارج را به مصارف
 سوقات میدادند در عهدین پادشاه میفرستاد و پادشاهان
 در شهر نبود بکلیت انقضای قوم هندو در هندوستان باشد که آنها
 بنی میگویند کار و شغل و عمل انجا از انات و ذکر انیت که گفت
 و قاضی و ات تمام ایالی شهر را هر روز و در صبح عصر از خانه

بیرون برده بدربار میفرستاد و پست ترین قوم میفرستاد
 را حلال میباج میدادند گوشت اسب مرده و الاغ مرده و
 های پید را خشک کرده میخوردند و اینطایفه هر دو مسلمان نبودند
 در شهر خانه های بنیامین را شهر خارج شد در عهد این پادشاه
 و شهر را عاقل میقدار اینطایفه که پست ترین قوم نبودند و
 آنها تمام مازنی و طلس بودند در عهد این پادشاه پول سیاه
 که نرده انداخته است سلطنت این پادشاه را میتوان گفت
 که هیچیک از سلاطین و زمینداران بدین کار نمانده خود
 نگرفتند و بدین محاکب اطلاع کردم گفتند میراث خزان
 پادشاه باین کنفرما پادشاه رسیده صد کرد و شرفی و

سجده

سجا که در روسیه و خزان این پادشاه موجود بوده قریب
 دو هزار نفر را بجان نواب های قوم میفرستاد که هر یک خود را
 پادشاه تا جدا نمیدانستند در دربار این پادشاه بسمت نوکری
 خدمت میکردند و در وقت سلام روز عید تمام نوابها و بجان
 لباس سلطنتی پوشیده و تاج شاهی بر خود گذارند و دربار
 این پادشاه صف زده ایستاده بودند و خود این پادشاه در
 روی تختی جلوس کرده و تمام بایست تخت از جواهرات
 رنگ بود استاده های زرگرهای هر جنسی و طاوس از برای
 زینت تخت پادشاه ساخته بودند و درین بایست تخت پادشاه
 نصب کرده بودند تمام ایندو طاوس از جواهرات

ساخته بودند و این طایفه را می‌مصنوعی از طایفه سحرانی برکت
 ساخته بودند و چنان تعبیه کرده بودند که این طایفه را می‌مصنوعی
 که مثل ساعت کوک می‌کردند و این طایفه را می‌مصنوعی فریاد زده از
 دهن اینها عطریات می‌کش و غنچه در مقابل شمشیر پادشاه می‌نخست
 و خود پادشاه تاج شاهی بر سر داشت و در آن تاج پنج پاره
 جواهر نصب کرده بودند که هر یک در اوجی خرد می‌کشیدند
 در مملکت هندوستان روزه هر سال قبل تاکنون هیچ پادشاه
 وزیرین خزان و فیس و تحولات جواهرات این پادشاه را
 ندانند و این پادشاه امجد علی شاه بود که مامور
 هندوستان را زنده و مسلمان باج و نهد این پادشاه بود
 که تمام

که تمام نخبه‌های آن را بر سر نزل بودند مدت چهل و پانزده سال
 و تمام اوقات خود را در شطحات شکر و کشور مصروف داشتند
 و بخش آن پادشاه عالمیقد از پنجاه هزار روستا بود و بعد از
 آن پادشاه واحد علی شاه در سن پانزده سالگی شش سلطنت
 کرد و سکه خطبه با اسم این پادشاه زدند و اوایل سلطنت این پادشاه
 که بعد از پدر مالک تاج و شش سلطنت کرد و بعد از پنهان اظهار
 یک خدیوی با مورات شکر و کشور رسیده کی کرده اوقات خود را
 در مملکت ری مصروف داشت و شمن موسی مدعی در نظر داشت
 یکی از نوابعای کوک و شک طریف خود را که در زمان احمدی
 همراز و همساز بود و او را صدر اعظم مملکت خود قرار داد و وزیر

کسب جادوی خود را کار شغل و عمل خلع کرده و زاری جوان نوکر
 های نادان خود را صاحب منصب کارهای ولتی خود کرد و صدراعظم
 و پسران لشکر و زاری کشور همه جوانان از قشای خوش بودند
 پس از آن از تبت سلطنتی فارغ گشت بخایل باغی و طرح عمارتی
 که در مقابل شت شد و یک بشت دیگری که در این عهد مان
 اینها پادشاه سدا کرد و باز و صدراعظم جوان و زاری نادان
 محرک خیالات پادشاه گشته هر روز ذوق و شوق خیالات
 پادشاه و فرزندانش که پادشاه و فرستادگان و اکناف و قطا
 عالم هستند معمارهای هر جمیع آوری کرد و شهر لکنه و فرزند
 چون تمام شهر لکنه و خنجر را راست و دور و جای بسیار کرد و فرستاد

ز بنده رود

ز بنده رود از میان شهر جاریست و میان شهر محوطه را از بر
 ساختن باغ شهاب کرد و اول بستاری معمارها و دیوار باغ
 و دیوار قلعه صاف تر و محکمتر کرده تقریباً طرف باغ یک میل نکستی
 و در داخل باغ هزار و پانصد غرقه تخمائی و فوقانی ساخته غرقه را
 بطور سر بر خانه های ایران ساخته شده برکنهای مختلف ایران
 ساخته شده برکنهای مختلف ایران را حور و طلا از و شفا
 های چینی و هندی رنگ شده از تعریف و تمجید گذشته است
 و پس از این عمارت را برای جلوس پادشاه و عمارتی ساخته
 تا لای بسیار بزرگ بهم پیوسته در وسط باغ ساخته شد و زمین
 و بسیار انعام و تحای مرتبه و بهم بسیار بلند می ساختند چون آن

بادشاه در کتایبهای فسانه خوانده بود که خسرو پرویز از روی
 عشرتگاه خود بنقش کعبه ساخته بود اینها و شاه از روی نقشه
 پادشاه ایران بنقش تالار بهشت کنگ از سنگهای مرمرین
 عقیق ساخته است بقدر دو کمر و تومان ایران در این تالار کنگ
 جاری کرده و طرزهای قشنگ ساخته است که بنحویم وضع
 ساختن یک تالار مفصل بیان نمائیم اول در نظر ظاهرین عمارت
 خواهد آمد و اینها را قصه نام نهادند اکنون اینها عمارت
 در مملکت هندوستان و لنینائی است که واجد شاه
 در صفحی و کارایدار که در شش تقریباً یک کمر و طلاس
 و عقیق لا جورد و کنهائی ثعالبی بیخات بنقش تالار ساخته
 در مملکت

و معلوم خانه تعمیرات خانهها و درویشها و مضار و شطحات و جویهای
 شهر بنائی که از طرف ملت گذشت شش و نیم مایه من بخارج قلعاده
 از خانه و تپه بنید که اندکی از روی نصاب ملاحظه فرمائید که کار
 از پهنی ملت است که هر ان بنقش مثل تمام مایه بنید که مایه بنید که
 و از بند محلی و خارج قلعاده و ست تومان موجب عمارت
 و طفل من سالی سه مرتبه کمال عسرت خوشتر است و شش
 که از این ممکن نشود در چشمی قایت که عمارت فلاکس و کنگ
 قوس قزح پوشیده است که از این مایه بنید که قوس
 که در عیست و سحر از تومان است در عیست که تو مانعی نمیخواهم
 لایم که بوسطن سنگ خونخوار هم در عیست لباس این میشود

یکصد بیت توان بر حکایت نفراد نم آمان جان بهم خط و کتاب
 خودم را بگویم کلدی تخیل کرده طهران باشد اگر نصف مهر خور
 فخر ترش مانده کرده نوبت بهت مهر میوه کلاسی که دانه را
 که فریاد منقذ است بح لول العالم دولت سلطنت دارد و طهران با
 معارف جنس فروشی است که انچه نمی شد بر ما به معارف که از
 هزار تومان نیست بخدا سوگند اگر کف کفلس معارف فریاد سیری
 تمام معارف و نهان خانه های ماست قفای الحاق و که
 از قاصد است تا چراغ کرده ایم که روی قشنگ را
 طلس کل و تخیل خواست که ششم به برتف طاووس نشین
 تمام شود از این مطالبات که چندی ایم مقصود این تکفیر
 ۱۲۱

انری است این کتاب ساحت نامیده باشد بهر ایت باشد
 و خواجه و مدت ماه است که با کمال حمت از دست و کتابت میوه
 گرفته ام که هر یکی به طه منافی لاقیدی غرض نمیکند که یکصد بیت
 کتابت بوسند لقا و مانده که در ده فرصت نشوند از کتاب
 کا بهی تب کرده کاسی از چشم لیده بهر حله بود و غدا آورده
 خسته به هر ایت کتابت خسته و مانده بهم در حال
 نا انکه از خانه و آن به است بعد از این غلبه است
 و سادات از کات می نصاب غلط نوشته است میگوید لقا
 و اصطلاحات فرنگی باطنی ایم تمام مملکت با یکدست خانه
 مرئی بدیم که بدون چون حکم معطلی تو ایم یک جلد کتاب خانه

در چاپخانه پادشاهی در این شهرت میرزا
 و در این کتابخانه پادشاهی در این شهرت میرزا
 کتابت ماسالی و طایف تجارتیه فی المملکت ایران میگردید
 یک کتابخانه فی مابین پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی
 با دربار این شهرت میرزا و پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی
 و کتابت ماسالی و طایف تجارتیه فی المملکت ایران میگردید
 سه رخ داریم که در این شهرت میرزا و پادشاهی و پادشاهی
 کرده تمام کتاب از برای مکتب ماسالی و طایف تجارتیه فی المملکت ایران
 که اینچنین بود و بعد از این شهرت میرزا و پادشاهی و پادشاهی
 کتاب در این شهرت میرزا و پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی
 یک سال

یک سال سنه خود صرف نمائید و این شهرت میرزا و پادشاهی و پادشاهی
 و کتابت ماسالی و طایف تجارتیه فی المملکت ایران میگردید
 از برای فی مابین پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی
 و کتابت ماسالی و طایف تجارتیه فی المملکت ایران میگردید
 شده است و صرف نمائید و این شهرت میرزا و پادشاهی و پادشاهی
 حاکمینند و این شهرت میرزا و پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی
 هم خود صرف نمائید و این شهرت میرزا و پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی
 اسباب رفاه و سهولت کیست و این شهرت میرزا و پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی
 واری و سرکرداری و این شهرت میرزا و پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی
 هزاره کردیم که شریف بنویشم نبود و این شهرت میرزا و پادشاهی و پادشاهی و پادشاهی

حکایتی دهانت گوشش من این در نصیحت حکایتی است بگویم
 بر خم خود حکایت کنم ز دست حجت که شدت ملامت کند صبر من بگویم
 بر باد میدون ارشستین باطل که کردم از ایم تقدیر و سع بگویم
 از بگو طمانیج منم عظیم عظیم اگر خطائی لغزشی بیات کتاب
 شده از روی لایق و قانی صرف نظر از غلطای آن فرموده که بگفت
 آن را قادی سواد می و کلام تر بر نموده ختصار آن گویشیم

که تعب آنقدر لغز صلی منند محمد اس

منزه عیسی برشته و سواره فی شهر
 که کرم کرده می طمانیج منم
 که کرم کرده می طمانیج منم

